

Diplomová práce je věnována srovnání magického realismu s barokem. Společné rysy byly v analýze sledovány v těchto zvolených literárních dílech: na barokní divadelní hře Pedra Calderóna de la Barky (1600-1681) *ivot je sen (Vida es sueo)* a na románu guatemalského nositele Nobelovy ceny, představiteli magického realismu, Migueli Ángelovi Asturiasovi (1899-1974).

Práce byla uskutečněna pomocí transhistorické metody, která umonila propojit tyto dva směry z dvou časově a sociokulturně odliných období. Utrpení, úzkost, nejistota, neustálé válečné konflikty charakterizují dobu barokní. Nástup diktatur, nejistota, útlak domorodého obyvatelstva vytvářejí pozadí magického realismu v Latinské Americe.

V literárním vyjádření po formální i obsahové stránce nalezneme tedy u magického realismu následující barokní rysy: výrazné kontrasty (opozice tmy a světla, prázdnoty a přesycenosti, barbarských způsobů a milosrdenství), animalizaci postav, teatrálnost (divadlo na divadle), synkretismus, četné metafory a alegorie, oxymoróny a výrazná hudebnost textu. Asturiasův román přechází místy v básnickou prózu a tím se přibližuje Calderónovu spisovatelskému výrazu. Avak Asturiasův styl deformuje Calderónovu realitu a vytváří jí ironické zasazení. Při hodnocení analýzy vytyčeného srovnání je vak nutné vzít v úvahu, e jde jen o jednu z mnoha moných interpretací Asturiasova díla.